

Recensie: X Men Dark Phoenix ★★★★1/2****1/2

Kinepolis Antwerpen
maandag 10 juni 2019



foto © 20th Century Fox Film Belgium

Recensie:

Wat een heerlijk filmfeest is X Men Dark Phoenix in 4DX! Alleen al die openingsscène – een spectaculair auto-ongeval – en niet veel later een reddingsactie van de X Men in de ruimte wanneer de Space Shuttle in de problemen is gekomen en wat rond aan het tollen is, zijn gewoon héerlijk om met al die effects, waaronder veel wind!, stoeltjes die bewegen, stroboscopen en gespetter mee te maken. 113 minuten vliegen gewoon voorbij, het vertelritme, de spanningsboog, van deze Marvelfilm zit dan ook erg goed. Idem voor de special effects, de actiescènes, en een specifieke scène die knipoogt naar de comic waarbij de X Men tegenover Jean Grey (Sophie Turner) staan en haar terug naar huis willen brengen nadat ze haar vader ontmoet heeft. Dan zien we bewegende elementen plots stilstaan of in slow motion gaan terwijl een personage over de rondvliegende brokstukken stapt. Charles Xavier (James McAvoy) heeft Jean altijd verteld dat haar vader in die spectaculaire crash in 1975, die Jean zelf veroorzaakte omdat ze het gekozen radiostation in de autoradio via telekinese constant veranderde, om het leven is gekomen.

We zijn 1992. Jean is zichzelf niet meer. Terwijl iedereen denkt dat ze een vuurstorm tijdens die reddingsactie van de Space Shuttle overleefd heeft, is het echter een kosmische kracht die in haar lijf geslopen is. Vuk (Jessica Chastain) en de overgebleven D'Bari (buitenaardse wezens die van gedaante kunnen veranderen) – ze zijn door diezelfde kosmische kracht hun planeet jaren geleden verloren – zijn geïnteresseerd om de kracht die Jean nu bezit in hun bezit te krijgen. Jean zal dus partij moeten kiezen terwijl het slechte, de woede steeds meer terrein in haar wint. Dat gaat zo ver dat Xavier op den duur niet meer kan lezen wat er in haar omgaat. Is er nog hoop voor Jean? Haar "I'm scared. And when I lose control, bad things happen to the people I love." blijken profetisch want de kracht in haar zal iemand van de X Men doden.

X Men Dark Phoenix kent ook een feministisch kantje. Zo mag Jennifer Lawrence als Raven fijntjes Charles op zijn plaats zetten met "The women are always saving the men around here. You might wanna think about changing the name to X-Women." In de ultieme confrontatie met Vuk, wanneer Jean een deel van haar energie al heeft overgedragen aan Vuk stelt Vuk: "Your emotions make you weak." waarop Jean de kippenvel bezorgende woorden uitspreekt: "No. My emotions make me strong." Uiteindelijk stelt X Men Dark Phoenix zich de vraag of mensen kunnen evolueren, of ze genetisch (al dan niet door invloed van hun omgeving) voorbestemd zijn om te blijven doen wat ze doen.

Voor X Men Dark Phoenix leverde Hans Zimmer een bombastische, overweldigende filmscore af die ons zo weet te bekoren dat we tot het einde van de end credits in onze bioscoopstoel blijven zitten, ook al volgt er daarna geen extra scène meer. Andere fragmenten van songs die onder andere te horen zijn in deze prent zijn 'Hands on me' van Banks, 'Ain't That Peculiar' van Marvin Gaye, 'Ballroom Blitz' van The Sweet, 'Do The Funky Monkey' van Otis Turner, 'Killer Queen' van Queen en 'When I Am Laid in Earth' uit de derde akte van Henry Purcells kameropera Dido & Aeneas.

Conclusie: wij begrijpen niets van de ronduit zwakke scores die deze X Men-film krijgt (al moeten we toegeven dat het onze allereerste X-Men film ooit is die we

zagen). De gemiddelde score van bezoekers van Kinopolis ligt op 5,9/10 op 10 juni 2019. Correcter zou volgens ons zijn om die twee cijfers van plaats te veranderen.
< Bert Hertogs >